

Magazine | | Actualitzat el 19/04/2022 a les 11:00

Fotografiar amb tota la ideologia

La vilafranquina Maria Rosa Ferré Galimany publicarà a l'octubre un llibre per emmarcar el valor, el rigor i la força de les dones viticultores del Penedès

Maria Rosa Ferré Galimany. | Marta Jané.

"Sempre he estat positiva i he mirat endavant. He cregut que podia amb tot. He estat independent, zero condescendent, però he sentit com m'exigien més per ser dona". De pares i avis pagesos, el món del vi l'ha travessat des de petita, per bé que professionalment s'ha dedicat a les finances, amb diferents responsabilitats, però sempre obrint camí en un món d'homes. El vi l'ha viscut i l'ha sentit sempre. I ara l'homenatja constantment a través de fotografies de bellesa inaudita i lluminositat aclaparadora. **Maria Rosa Ferré Galimany** és nascuda a Vilafranca del Penedès. Recorda que la seva primera càmera va ser un regal de *Xocolates Ollé* després d'haver lliurat un àlbum amb punts, però el punt d'inflexió va ser quan, en pre-jubilar-se, el seu fill li'n va comprar una de nova i li va obrir un blog. "No pots decepcionar a un fill. Allà vaig començar a escriure *La vinya vermella*", diu amb la satisfacció d'haver acceptat el gest i d'haver portat fins a límits aleshores inesperats el seu vincle amb la imatge i els paisatges de vinya. És l'autora de la gran majoria de fotografies de "Catalunya, terra de vi", el llibre que ha editat Andana Edicions amb el suport de l'INCAVI per renovar la mirada a les 12 denominacions d'origen catalanes. La portada és un primeríssim primer pla de raïms de xarel·lo vermell verolant. Diu que va ser un regal inesperat de la natura: "No m'ha agradat retocar mai. Tinc la seqüència d'aquell dia. Quan la vaig fer ja havia entregat tot el material fotogràfic per al llibre, però la vaig enviar a l'editor per la força que tenia". Avui sent més orgull que mai de les arrels pageses. Es fan més presents els records del pare i de l'avi fent vi. Conserva els espais familiars que habitaven: els cups, la maquinària, el celler... "És una manera de mantenir el seu llegat i d'homenatjar-los", dirà.

Maria Rosa Ferré Galimany. Foto: Marta Jané.

"Dels pares he après amb el seu exemple. Celebro molt la llibertat i la confiança que em van donar sempre", reconeix Maria Rosa Ferré. Després de treballar 40 anys en una entitat bancària en llocs de responsabilitat, torna a mirar més detingudament la vinya a partir de 2011: "Visc rodejada d'un paisatge que va canviant contínuament i puc fotografiar en tot moment els seus colors i gaudir de les seves olors", escriu al seu blog. Les seves aficions fotogràfiques i vitals s'estenen al mar, als castells i a l'art romànic. Diu que la fascinen els murals artístics com els de la lleidatana **Lily Brick** o la falsetana **Marina Capdevila**. Li agrada la fotografia de carrer però no la practica. És autodidacta i demostra que la pràctica és sempre la millor escola. "La mirada fotogràfica i la sensibilitat són fonamentals per retratar bé", insistirà. El seu proper projecte té nom de dona i l'emmarca en una màxima que ha definit el camí que ha seguit els últims anys: "No vull reconeixements sinó que el territori sigui reconegut". N'ha rebut molts de premis per les seves imatges, però el seu repte és celebrar als altres. Ara mateix, té la il·lusió i el repte d'emmarcar el valor, el rigor i la força de les dones viticultores del Penedès que la història o el dia a dia encara silencien: "Quan tombo per la vinya el que més m'agrada és parlar amb les persones que hi treballen... Em passava que trobava moltes pageses i em deien que parlés amb el marit. I em va pujar la mosca al cap i em vaig rebel·lar contra mi mateixa. 50 anys després estava escoltant el que jo havia viscut de jove". Per això ara les vol narrar en un llibre. Andana Edicions li ha comprat la idea. Hi haurà imatges i textos de les converses que hi està mantenint. En formaran part 60 viticultores. "No hi ha cap guió, deixo que m'expliquin el seu dia a dia. Conversem, a la vinya, al celler... El llibre el presentarem el 15 d'octubre amb motiu del Dia Internacional de la Dona

Rural". Se la veu entusiasmada amb un projecte que la porta a viatjar molts matins per diferents històries, pobles i cicles naturals de la vinya. Té més d'una tercera part del llibre resolta i no s'estressa a pensar les viticultores que encara té pendent d'entrevistar.

Anna Serra Farré, Celler La Salada. Foto: Maria Rosa Ferré.

Dolors Roca Puig, Fruites de Cal Roca de La Granada. Foto: Maria Rosa Ferré.

En totes hi troba un univers compartit: "He conversat amb dones felices de treballar a l'aire lliure, són les seves pròpies caps, reconeixen que a vegades és una feina molt solitària... Però tenen una gran estimació a la terra". "He fet amistat amb algunes d'elles. T'obren les portes de casa seva i de l'ànima, entres a la seva zona de confort. Em donen molt més del que els podré donar jo. En molts casos he conegut la família, com s'organitzen i com treballen. I com viuen", afegirà Maria Rosa Ferré. Porta temps fent immersió al món del vi, de manera que a moltes d'elles ja les coneixia personalment o a través de les xarxes. Les altres les ha anat descobrint pel boca-orella. Mentre no veu la llum el llibre, ha creat un compte a Instagram per anar-les presentant. "Hi trobo en totes elles energia, gens i actitud. Sempre parlem del passat però m'agrada fer-ho de present també. Perquè hi ha gent jove que ha arrelat a la vinya i que hi ha arribat des d'altres mons. Que té ganes de cultivar la terra i de fer vi i que s'estima profundament la feina que fa", sintetitza Maria Rosa Ferré.

Irene Alemany Fernández, Alemany i Corrió. Foto: Maria Rosa Ferré.

El treball de Maria Rosa Ferré es convertirà també en una mostra amb fotografies de gran format que s'imprimiran sobre tela. S'estrenarà a Vilafranca, però serà itinerant i es podran veure els rostres i les circumstàncies laborals de les viticultores. La seva presentació s'acompanyarà de diàlegs per aprofundir més en com desenvolupen l'ofici. S'està explorat també la possibilitat de fer-ne un documental que podria presentar-se a l'edició 2023 del Most Festival. Malgrat aquest projecte, fa temps que Ferré retrata la presència femenina a la vinya. Té fotografies que radiografien la seva presència i també el canvi sociològic que s'ha produït al camp en els últims anys demostrant que el de la vinya és un univers inclusió. Encara que no li agradi parlar-ne, el gest de fotografiar li ha comportat fins al moment 180 premis. Ha participat en gairebé 50 exposicions i ha col·laborat en l'edició de sis llibres, entre ells "Calidoscopi". Com va dir **Sebastião Salgado**, quan es fotografia es fa tota la ideologia, i la de Maria Rosa Ferré és lluitar per un món més just i igualitari, per l'empoderament de la dona. "La fotografia serveix per plantejar preguntes, provocar debats i discutir en conjunt sobre els problemes que té la societat per a trobar-hi solucions després", va afirmar Salgado. És just el que ella proposa. A la seva agenda no hi falten mai viatges a la Mallorca rural ni tampoc al Mèxic colorista, un país que ha visitat fins a 27 vegades fruit d'una història personal que guarda per a les converses més íntimes. D'entre les 70.000 fotografies que té penjades a Flickr, la vinya n'és protagonista a la majoria. A "Calidoscopi", el volum que va editar amb **Isabel del Pilar Valero**, n'hi ha una que porta el títol del seu primer blog. Que diu: "Centelleja, invisible, la seda tremolosa". Quan el 2022 el paisatge mudi de color, el seu llibre ja

el tindrem entre mans.

Maria Rosa Ferré Galimany. Foto: Marta Jané.